

ÇOCUK YAZININDA 'BİLGİLENDİRİCİ METİN' OLARAK 'KÖŞE YAZISI'^{*}

Halil Erdem ÇOCUK^{**}

Öz

Bu çalışmada, çocuk edebiyatı literatüründe kendine tam olarak yer bulamamış, çocuğa göreliği sorgulanan bilgilendirici metin türlerinden "köşe yazıları" sorunsallaştırılmıştır. Taranan çocuk edebiyatı kitaplarının büyük kısmında köşe yazılarına yeterince değinilmemiştir. Köşe yazılarını konu edinen kitaplarda ise köşe yazıları çok fazla ayrıntılı incelenmemiştir. Ayrıca alan yazınında "köşe yazıları" yerine daha çok "fıkra" adlandırması kullanılmaktadır. Çocuk edebiyatı üzerine kaleme alınmış kuramsal eserlerin fıkra bölümünde ise genellikle tanımla yetinilmiş daha çok halk edebiyatı ürünü olan fıkra konu edilmiştir.

Çalışmada, çocuk edebiyatı kavramı üzerinde durulmuş, edebiyat-çocuk edebiyatı ayrımı tartışılmıştır. Çocuk edebiyatının anadil öğrenimine katkısı da araştırma konusu edilmiştir. Bunun yanında köşe yazısı türünün genel özellikleri verilerek köşe yazılarının çocuğun bedensel, ruhsal, zihinsel ve dil gelişimine katkısı vurgulanmıştır. Daha sonra ilköğretim ikinci kademe Türkçe ders kitaplarında köşe yazısı türüne ne kadar yer verildiği sorusu cevaplanmaya çalışılmıştır. Çalışmanın sonunda ilköğretim ikinci kademe Türkçe öğretim programı bağlamında tema-kazanımlar gözetilerek ders kitabında yer alabilecek bir köşe yazısı metni oluşturulmuştur. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Edebiyatı, Köşe Yazıları, Ana Dili Öğretimi.

^{*} Bu makale, Sakarya Üniversitesi tarafından 8-9 Eylül 2011 tarihlerinde gerçekleştirilen 4. Uluslararası Türkçenin Eğitimi Öğretimi Sempozyumundaki Çocuk Yazını ve Çocuk Yazını Derlemi Çalıştayında sunulan sözlü bildiriden genişletilerek oluşturulmuştur.

^{**} Araş. Gör. Mersin Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, halilerdemcocuk@gmail.com.

“COLUMN” AS A ‘INFORMATIVE TEXT’ IN CHILD LITERATURE

Abstract

In this study, column which cannot be found a place to itself in the child literature and which is a type of informative text of which appropriateness is questioned to child is taken as a question. In most of the books that were scanned, “column” is not mentioned sufficiently, in the books in which “column” is mentioned, it is not studied in detail. Columns take its place under the title of anecdote in the literature. In the theoretical works written about child literature, anecdote part is just defined, and anecdote is mentioned as a type of folk literature.

In this study, the concept of the child literature is emphasized, and the distinction between literature and child literature is discussed. Moreover, the contribution of column to the development of child’s physical, mental intellectual, and language development is emphasized by giving the general properties of column type of writing. Later, the question of how much the column type of writing emphasized in the Turkish course books is tried to be answered. At the end of the study, a text of column is written in the context of second level of primary Turkish programmes by taking the themes and outcomes into consideration. In this study, screening model is used.

Key Words: *Child literature, columns, teaching of mother tongue.*

1. GİRİŞ

Çocuk ve gençlik edebiyatı, günümüz Türkçe eğitiminin önemli çalışma alanlarından biridir. Bu önemi kavramak için çocuk edebiyatının ilk ortaya çıkış nedenleri iyi irdelenmeli ve bugün çocuk edebiyatında ne yapmak istiyoruz sorusu değerlendirmeye alınmalıdır. Neydim (2005)’e göre çocuk ve gençlik edebiyatı, 18. ve 19. yüzyılda tarihsel, ekonomik ve sosyolojik koşulların etkisiyle bir gereksinme olarak ortaya çıkmış ve günümüze dek gelişerek yerleşmiştir. *Endüstrileşme, üretim ilişkilerindeki değişiklikler, aile içi görev farklılıkları, burjuva sınıfının oluşması, eğitim sistemindeki değişimler bu yazın alanının varlığını gerekli kılmıştır* (Neydim, 2005: 30).

Toplum tarafından çocuğun algılanışı, toplumların yaşadıkları çağla paralel bir seyir izlemiştir. İlk başlarda feodal toplumlara özgü gelenek ve göreneklerin öğretilmesi gereken bir dönem olan çocukluk, 19. yüzyılda aydınlanmacı anlayışa göre şekillendirilmesi gereken bir dönem olarak kabul görmüştür. Bu süreci daha sonra dünyada hüküm süren çeşitli ideolojik eksenler şekillendirmeye devam eder. Şirin (2007) ise bu evreleri, “*Modern Çocuk Tasarımı*” çerçevesinde farklı bir bakış açısıyla değerlendirir ve üçe ayırır. Çocuk ve çocukluğun en hızlı değişimi modernleşme döneminde yaşadığını vurgulayan Şirin, bu evrelerin ilkinin “*tipografik çocukluk*” olarak adlandırır. “*Tipografik çocukluk*”, yazılı kültüre dayalı enformasyonun yaygınlaşması ile meydana gelir. Tipografik çocukluk evresinde yeni çocukluğun oyunları, oyuncakları ve yazılı yayınları bütün dünyada ortak özellikler içerir. İkinci dönem “*elektronik çocukluk evresi*”dir. Bu evre, görsel iletişim araçlarının toplumsal yapıda kendine yer bulmasıyla başlar. Tipografik çocuğun ortak sembolleri kitaplar iken, elektronik çocuklukta bu ihtiyacı televizyonlar giderir. Şirin’in sınıflandırmasındaki son evre “*enformatik çocukluk*” evresidir. Enformatik çocukluk, kitle kültürünün bir ürünüdür. Kitle kültürünün belirleyicisi ise iletişim araçlarıdır. İletişim araçlarındaki çeşitlilik, çocuk için bilinmez bir labirenttir ve çoğu kez orada kaybolur. Özellikle bilgisayar ve internet alanındaki takip edilemeyen ilerlemelerin belirgin etkileri çocuklar üzerinde hissedilir şekilde görülmektedir. Çünkü çocuk, yeni bilişim teknolojileriyle oyunlar vasıtasıyla tanışır ve orada kaybolur. Şirin, bu dönemi *bilişim teknolojilerine bağımlı bir çocukluk olarak niteler. Okuma alışkanlığı olmayan ve görüntü illüzyonlarına alışmış enformatik çocukluk, yüklenildiği bilgiyi kullanmaktan uzaktır. Ne okurdur ne de medya okuryazarıdır* (Şirin, 2007: 23).

Yukarıda belirtildiği gibi özellikle son dönemdeki bilişim çağındaki baş döndürücü hızda, çocuğa bir rehber ihtiyacının gerekliliği yadsınamaz. Formal anlamda bu görevi yürüten öğretmenler, hem toplumsal yapının getirdiği yapıya hâkim olmalı hem de hedef kitlenin fiziksel, zihinsel ve duyuşsal özelliklerini iyi bilmelidir.

Bu çalışmada, çocuk edebiyatı literatüründe kendine tam olarak yer bulamamış, çocuğa göreliği sorgulanan bilgilendirici metin türlerinden “köşe yazıları” sorunlaştırılmıştır. Taranan çocuk edebiyatı kitaplarının büyük kısmında “köşe yazıları” konulaştırılmamıştır. Köşe yazılarına yer veren yapıtlarda ise konu çok fazla ayrıntılı işlenmemiştir. Köşe yazıları, genellikle “fıkra” başlığı altında yer verilmiştir. Çocuk edebiyatı kitaplarındaki fıkra bölümünde ise genellikle tanımla yetinilmiş daha çok halk edebiyatı ürünü olan fıkra üzerinde durulmuştur.

Çocuklar için köşe yazılarının gerekliliği üzerine yapılan bu çalışmada öncelikle, çocuk edebiyatı kavramı üzerinde durulmuş, edebiyat-çocuk edebiyatı ayrımı tartışılmıştır. Çocuk edebiyatının anadil öğrenimine katkısı da araştırma konusu edilmiştir. Bunun yanında köşe yazısı türünün genel özellikleri verilerek çocuğun bedensel, ruhsal, zihinsel ve dil gelişimine katkısı vurgulanmıştır. Daha sonra ilköğretim ikinci kademe Türkçe ders kitaplarında köşe yazısı türüne ne kadar yer verildiği sorusu cevaplanmaya çalışılmıştır. Çalışmanın sonunda ilköğretim ikinci kademe Türkçe öğretim programları bağlamında tema-kazanımlar gözetilerek ders kitabında yer alabilecek bir köşe yazısı metni seçilmiş ve metin Türkçe dersi etkinlikleri kapsamında işlenmiştir.

2. ÇOCUK EDEBİYATI

Çocuk edebiyatı kavramı, “çocuk” ve “edebiyat” bağlamında içselleştirilmiş ve daha sonra her iki kavramı da bünyesine katarak literatüre yerleşmiştir. Çocuk, *Türkçe Sözlükte* (2005) “1. Küçük yaştaki erkek veya kız; 2. Soy bakımından oğul veya kız, evlat, 3. Bebeklik ile erginlik arasındaki gelişme döneminde bulunan oğlan veya kız, uşak” olarak tanımlanırken edebiyat, “*Olay, düşünce, duygu ve hayallerin dil aracılığıyla sözlü veya yazılı olarak biçimlendirilmesi sanatı, yazın, gökçe yazın.*” olarak tanımlanmaktadır. Oğuzkan (1987), çocuk edebiyatını “*usta yazarlar tarafından özellikle çocuklar için yazılmış olan ve üstün sanat nitelikleri taşıyan eserlere verilen ad*” diye tanımlar. Şirin ise “Çocuk edebiyatı nedir?” sorusunu şu şekilde yanıtlar:

"Çocuk edebiyatı, temel kaynağı çocuk ve çocukluk olan; çocuğun algı, ilgi, dikkat, duygu, düşünce ve hayal dünyasına uygun çocuk bakışını ve çocuk gerçeğini yansıtan; ölçüde, dilde düşüncede ve tiplerde çocuğa göre içeriği yalın biçimde ve içtenlikle gerçekleştiren; çocuğa okuma alışkanlığı kazandırmasının yanında edebiyat, sanat ve estetik yönden gelişmesine katkı sağlayan, çocuğu duyarlı biçimde yetişkinliğe hazırlayan bir geçiş dönemi edebiyatıdır (Şirin, 2007: 16)." Alan yazınında birbirinden farklı çocuk edebiyatı tanımları olsa da genel uzlaşa çocuk edebiyatının, çocukların gelişim özellikleri paralelinde onların bilişsel, ruhsal, düşünsel yanlarını besleyen yazılı ve sözlü edebiyat ürünleri olduğudur.

3. ANA DİLİ ÖĞRETİMİ BAĞLAMINDA ÇOCUK EDEBİYATI

Dil, *Türkçe Sözlükte* (2005) "1. İnsanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için kelimelerle veya işaretlerle yaptıkları anlaşma; 2. Düşünce ve duyguları bildirmeye yarayan herhangi bir anlatım aracı" biçiminde tanımlanır. Aksan (1987) ise dili, "duygu, düşünce ve isteklerin, bir toplumda ses ve anlam yönünden ortak olan öge ve kurallardan yararlanılarak başkalarına aktarılmasını sağlayan, çok yönlü gelişmiş bir iletişim aracı" olarak tanımlar. Dilin bir iletişim aracı olması ve ait olduğu toplumun kültürel taşıyıcısı olması günümüzde dile ayrı bir değer ve önem kazandırmıştır. Aile ortamında dili informal şekilde öğrenen çocuk, örgün eğitime geçmesiyle beraber dil öğretiminde formal bir disiplinin içine girer. Bu bağlamda Demirel, ana dili öğretimini şu şekilde tanımlar: "Bireyin aile ve yakın çevresinden gelişigüzel kültürlenme süreciyle öğrendiği dilin, okullarda 'kasıtlı kültürlenme' yoluyla dilin kurallarının ve doğru kullanımlarının bireylere kazandırılması etkinliğidir (Demirel, 1995: 3).

Anadil öğretimi çocuğun içinde bulunduğu dilsel evrelere paralel olarak yürütülür. Çünkü bu evreler birbirini takip eden sistematik şekilde ilerleyen bir yapıdadır. Örneğin yeni doğan bir bebek ilk zamanlar sadece ağlamaklı sesler çıkarır ve bu süreç iki ay devam eder. Çocuk, üç yaşına geldiğinde soru kavramını içselleştirir ve adı sorulduğunda yanıt verir. Üç dört yaş grubundaki çocuklar bu dönemde hızla yeni sözcük öğrenirler ve bu sözcükleri konuşmalarında kullanırlar. Uzun cümleler

kurarlar. Okul öncesi dönemde bir varlığın benzerliklerini ve farklılıklarını ifade edebilecek düzeydedirler. Somut kelime dağarcıkları geniştir. İlköğretim döneminde ise dil yetenekleri daha da gelişir konuşmaktan zevk alırlar, soyut sözcük dağarcığı artmaya başlar. Ergenlik döneminde etkin bir şekilde anlatma becerisi gelişir. Dil yeteneği ile iletişim kurma ve akademik başarıları arasında ilişki kurulabilir.

Dil öğretim alanı, öğretmen yeterliliği, öğrenci hazır bulunuşluğu, eğitim görülen ortamın fiziki durumu gibi birçok değişkene bağlıdır. Bu bağlamda asli sorumluluk devlete aittir. Aksan'ın şu görüşleri bu savı destekler: *“İlk ve orta öğretimin, bütün diğer amaçlardan önce ve önemli olan ana amacı, ülkenin resmi dilini en iyi şekilde fertlerine öğretmek, onlarda dili yanlışsız kullanma becerisi oluşturmaktır. Bu eğitimin olmazsa olmaz şartıdır. Bu ülkenin ilk ve orta öğretimi bunu yapmıyorsa o ülkede böyle bir eğitim yok demektir. Öğrenci sayısı, öğretmen sayısı, okul sayısı hiçbir şey ifade etmez. Bir ülkenin gençleri liseyi bitirinceye kadar ülkenin resmi dilini yanlışsız kullanabilme becerisini kazanamıyorsa bütün bu sayılar sıfıra denk demektir* (Aksan, 2003: 159).

Dil öğretiminde kullanılan yöntem ve teknikler, öğrencilerin içinde buldukları gelişim dönemleri göz önünde tutularak oluşturulmalıdır. Dil eğitiminin önemli bir unsuru olan materyal seçimi titizlikle yapılmalıdır. Şahbaz'a (2008: 191) göre çocuğa yaşama gücü ve sevinci kazandırmada, çocuğun yaratıcılığında, dil gelişiminde kendisini ve başkalarını tanımada, zamanı en iyi belirlemede edebi metinler önemli rol oynar.

4. KÖŞE YAZISI VE ÖZELLİKLERİ

Gazete veya dergilerin belirli sütunlarında, gündelik konuları ya da ülke ve toplum sorunlarını, bir görüş ve düşünce etrafında, yazarın kişisel yorumları çerçevesinde, akıcı bir dille ifade eden yazılara *fıkra* ya da *köşe yazısı* denir (Gürel, 2007: 192). Gazete fıkrası (edebi/yazınsal fıkra) ve mizahi fıkra olmak üzere iki çeşit fıkra vardır

(Kıbrıslı, 2010: 247). Gazete fıkralarının bir diğer adı da köşe yazılarıdır. Korkmaz ve arkadaşları (1995) köşe yazılarını *“günlük siyasi, sosyal ve kültürel olaylar başta olmak üzere serbest bir şekilde seçilmiş herhangi bir konuyu, bir meseleyi belli bir görüş ve düşünceye göre ele alıp işleyen, yorumlayan, ele aldığı bir konu etrafında bir kamuoyu oluşturma amacı taşıyan, kısa ve özlü çoğunlukla sade ve konuşma diliyle yazılmaya çalışılan gazete ve dergi yazıları”* şeklinde tanımlar.

Köşe yazılarını diğer yazın türlerinden ayıran en önemli özellik, bu tür yazıların diğer türlere göre ömrünün az olmasıdır. Köşe yazarı, günlük bir yazı kaleme alır. Bu noktada köşe yazarı okuyucunun ilgisini çekecek konular bulmakla birlikte bu konuları çarpıcı bir şekilde işlemeli, etkin bir dil kullanmalıdır. Ancak kültürel derinliği bulunan, hitap ettiği kesimin sosyo-kültürel özelliklerini ve bu grubun dil kullanımı, espri anlayışı gibi özelliklerini bilen, günlük olayları dilin kıvraklığıyla yoğurabilen insanlar bu türde tutunabilir, yarına kalabilir.

Köşe yazıları, bir fikir yazısıdır. Köşe yazarları fikirlerini açıklarken değişik yöntem ve teknikler kullanır. Paçacıoğlu (1994), bu fikir açıklanırken bazen hatıra, hikâye, güldürücü fıkra gibi değişik anlatım tarzlarına başvurulduğunu dile getirmektedir. Fikirlerini açıklarken yazarın hareket noktası bazen bir anı, bir söz, bir olay veya özlem duyulan bir durum olabilir (Kurudayıoğlu, 1998: 10).

Nitelikli bir köşe yazısında bulunması gereken bazı özellikler vardır. Levent'e göre (1974) *“kültür zenginliği, zekâ keskinliği, olgunluk, görüş, kavrayış ve anlatış gücü, sıkımdan ve bıktırmadan okutabilmek niteliği”* gibi özellikler başarılı bir köşe yazısının öncelikli gerekleridir. Bunun yanında Emir (1986), fıkra yazılırken dikkat edilecek önemli noktaları şu şekilde sıralamaktadır:

1. Herkesin anlayabileceği bir dil kullanılmalı; edebiyat yapmaktan kaçınmalı
2. Güncel veya ilgi çekecek konular ele alınmalı

3. Okuyucuyla samimi bir bağ kurularak rahat bir anlatım yolu izlenmeli
4. İliği çekici, yormadan sıkmadan, bunaltmadan etkileyici olmaya özellikle dikkat etmeli
5. Olabildiğince örneklemelerden yararlanmalı

Zorlayıcı olmaktan kaçınmalı. Yani yazar, fikir ve görüşlerini okuyucusuna zorla aşılamaaya çalışmamalı. Okuyucuya saygıyı daima ön planda tutmalıdır (Emir, 1986: 193).

5. ÇOCUKLAR VE GENÇLER İÇİN KÖŞE YAZILARI

Çocuk edebiyatı alan yazınında köşe yazılarına çok fazla yer verilmemiştir. Fıkra başlığı altında gazete yazıları ve mizahi fıkralar bir arada verilmiş ve daha çok mizahi fıkralar üzerinde durulmuştur. Gazete yazıları çocuk edebiyatında ihmal edilmiştir. Ulaşılan on çocuk edebiyatı kitabından sadece üç tanesi –Yalçın-Aytaş (2002); Gürel ve arkadaşları (2007) ve Kıbrıslı (2010) –köşe yazılarına detaylı yer vermiştir. Bu üç kitapta köşe yazıları diğer kitaplardan farklı olarak içeriğinde köşe yazılarının Türkçe Öğretim programında yer alması ve çocuklara yönelik köşe yazılarının niteliği bağlamında farklılaşmaktadır.

Okumayı ve yazmayı öğrenmiş bir çocuk, temel dil becerilerini geliştirmede önce ailesini, sonra öğretmenini daha sonra da çevresini örnek alır (Şahbaz, 2008: 196). Çocuğun yaşamında okulda geçirdiği zaman göz önüne alınırsa çocuğun hem dilsel gelişimi hem de sosyal ve kişilik gelişimi açısından bu zaman dilimi çok önemlidir. Özellikle dil eğitiminin ana materyallerinden birisi olan ders kitaplarının nitelikli hazırlanması bu sürece şüphesiz olumlu katkı verebilir. Bu ders kitapları hazırlanırken İlköğretim *Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı*'ndaki hedefler gözetilmektedir. Programda bu dersin hedefleri şu şekilde ortaya konmaktadır:

“Sekiz yıllık ilköğretim sürecinde Türkçe öğretiminden beklenen, öğrencinin okuma, dinleme/izleme, konuşma ve yazma becerilerini dilin kurallarına uygun olarak geliştirmesidir. Bir sonraki aşamayı oluşturan orta öğretim ise, Türkçenin imkânları çevresinde, tarihî süreçte oluşan edebî dilin gelişimini, özelliklerini ve ürünlerini öğretmeyi hedefler. Bu açıdan bakıldığında ilköğretimin 6, 7 ve 8. sınıfları bir geçiş dönemi özelliği gösterir. Öğrenci bu dönemde, 1-5. sınıflarda öğrendiklerini, seviyesine uygun Türk ve dünya edebiyatının seçkin örnekleriyle geliştirir ve kendi anlam dünyasını yapılandırmaya başlar. Bu sebeple 6-8. Sınıflar Türkçe Dersi Öğretim Programı, bu bütünlük ve devamlılık göz önünde bulundurularak hazırlanmıştır” (MEB, 2006: 2).

Programda da belirtildiği gibi bu “geçiş dönemi” ders kitaplarındaki metinler ve çocuğun gelişim evreleri gözetilerek oluşturulacak türsel dağılım önemlidir. 2006 Türkçe öğretim programında ders kitaplarında bulunması gereken türler arasında köşe yazısı veya fıkra bulunmamaktadır. Programda gerekli görülen türler ve gösterilecek sınıflar şu şekilde belirlenmiştir: “6. sınıfta; şiir, hikâye, anı, masal, fabl, deneme, tiyatro, mektup; 7. sınıfta; şiir, hikâye, anı, deneme, tiyatro, sohbet (söyleşi), gezi yazısı, biyografi; 8. sınıfta; şiir, hikâye, anı, makale, roman, deneme, sohbet (söyleşi), eleştiri, destan” (MEB, 2006: 54). Özbay ve Çeçen (2012) “Türkçe Ders Kitaplarında (6-8. Sınıflar) Yer Alan Metinlerin Tür ve Tema Açısından İncelenmesi” adlı makalelerinde Milli Eğitim ve Pasifik yayınlarının türsel dağılımlarını incelemiştir. Elde edilen sonuçlara göre her iki yayınevine ait metinlerinin türsel dağılıma ilişkin sayısal veriler aşağıdaki şekilde tablolştırılmıştır:

Tablo 1. MEB ve Pasifik Yayınlarına İlişkin Türsel Dağılım

	6. sınıf	7. sınıf	8. sınıf	Toplam
MEB	12	10	15	37
Pasifik Yayınları	17	15	15	47
Toplam	29	25	30	84

Çalışmada 6, 7 ve 8. sınıf MEB yayınlarına ait 37, Pasifik yayınlarına ait 47 tür olmak üzere toplamda 84 tür bulunmaktadır. Köşe yazısı türüne ait metinler ise MEB Yayınları 6. sınıf ders kitabında 1, Pasifik Yayınları ders kitabında 2 olmak üzere toplamda 3 adet bulunmaktadır. Toplam sayının 84 olduğu düşünüldüğünde köşe yazısı türünden sadece 3 adet metin bulunması, bu türe gereken önemin ders kitaplarında verilmediğine güçlü dayanak oluşturabilir.

Çocuğun gelişim özellikleri göz önünde bulundurulduğunda köşe yazıları tür olarak deneme ve sohbet türleriyle paralel olarak 7 ve 8. sınıfta ders kitaplarında yer alabilir. Wood'a göre, 11-13 yaş arasındaki çocuklarda bu dönem dil becerilerinde karmaşık yapıda dil kullanımları görülür. Okuma yazma etkinliğinde akıcılığı yakalayan çocuk ilgi çekici, öğretici dramatik ve bağdaşık bir anlatım oluşturması için gerekli olan yepyeni söz öbekleri, dil yapıları ve planlama becerileri edinir (Wood, 2003:303).

Çocuklar için oluşturulacak köşe yazılarının birtakım özellikler taşıması gerekmektedir. Kıbrıslı (2010), "*Düşünce yazıları olarak fıkraların seçiminde nelere dikkat edilmelidir?*" sorusunu şu şekilde yanıtlamıştır:

- Çocuklar düşünce yazıları olan fıkralarla ilköğretim 5. sınıftan sonra, öncelikle ders kitaplarında karşılaşılır. Ancak seçilecek olan fıkralar, konu, içerik ve söz dağarcığı yönüyle seslendiği yaş çocuğunun düzeyine uygun olmalı, onların kavrama ve yorumlama gücünü aşmamalıdır. İleri sınıflara doğruysa hem sözcük düzeyi hem de konu ve içerik zenginleştirilebilir.

- İçinde kişisel tartışmaların, olumsuz eleştiri ve yergilerin bulunduğu öznel yanı ağır basan fıkralardan kaçınılmalıdır.

- Çocuklarda istenmeyen ön yargıların oluşmasına neden olabilecek, onları belli konularda koşullandıracak dinsel ve siyasal içerikli fıkralar çocuk ve gençlik yazını kapsamının dışında tutulmalıdır.

- Daha çok çevre sorunlarının, toplumu ilgilendiren, birlikte yaşama, yardımlaşma ve dayanışma gibi, çocukların ve gençlerin yaşam deneyimlerinin nesnel bir bakış açısıyla işlendiği fıkralar yeğlenmelidir.

- Ayrıca çıkarılacak olan okul gazete ve dergilerinde öğrenciler bu yönde kompozisyon yazmaya özendirilir ve böylece bu tür yazılara karşı ilgi duymaları sağlanabilir (Kıbrıslı, 2010: 248).

Ders kitaplarında bulunan her metin gibi köşe yazılarının da niteliği önemlidir. Ders kitapları neticede amaç değil sadece öğrencinin bilgiye ulaşmasını sağlayan bir araçtır. Günümüz eğitim anlayışında da “*bilgiyi bilen*” değil “*bildiği bilgiyi tekrar üreten*” öğrenci yetiştirme amacı vardır. Ve bu bir gereksinim haline gelmiştir. Bu gereksinimi Binbaşoğlu (2009), “*Bilgi, öğretimde amaç değil bir araçtır, kitaplardan öğrenilebilir. Eğitimde gerekli olan, öğrencinin öğrenme isteğinin canlı tutulması ve öğrenme yöntemlerini iyi bilmesi ve kullanabilmesidir.*” şeklinde ifade etmiştir.

İlköğretimi bitiren bir öğrencide öğrenme isteğinin devam etmesinin yanında Milli eğitimin genel amaçlarında da belirtildiği gibi “*öğrencileri toplum içindeki rollerini yapan, başkaları ile iyi ilişkiler kuran, işbirliği içinde çalışan, hoşgörü sahibi ve paylaşmayı bilen, çevresine uyum sağlayan, iyi ve mutlu bir vatandaş olarak yetiştirmek; Öğrencilere, bireysel ve toplumsal sorunları tanıma ve bu sorunlara çözüm arama alışkanlığı kazandırmak; Öğrencileri ailesine ve topluma karşı sorumluluk duyan, üretken, verimli, ülkenin ekonomik ve sosyal kalkınmasına katkıda bulunan bireyler olarak yetiştirmek*” için köşe yazıları kullanışlı bir araç olabilir. Çünkü köşe yazılarının “*günlük kaleme alınması, ilgi çekici konular üzerine olması ve dilin inceliklerinden yararlanması, toplumda bir kamuoyu oluşturma amacı gütmesi*” gibi özellikleri bu gereksinimi karşılayabilir. İlköğretimi bitirip bir üst öğrenime devam etmese bile öğrenci, takip ettiği gazeteler ile yurtda ve dünyada gelişen olayları takip ederek fikir sahibi olabilir ve olaylar karşısında bilinçli tutum geliştirebilirler.

6. İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİ İÇİN ÖRNEK 'KÖŞE YAZISI' METNİ

Bu bölümde, ilköğretim sekizinci sınıflarda “okuduğu metni anlama ve çözümleme”, “düşünce yazısı yazma” hedefini gerçekleştirmek için Oktay Akbal’ın “*Kitap Fuarının Ardından*” başlıklı köşe yazısı metninin ders kitabı/çocuk edebiyatı kitabına yerleştirilmesi hedeflenmiştir.

6.1. METNE HAZIRLIK

Ders kitabı/çocuk edebiyatı kitabına yerleştirilen metin bir köşe yazıdır. Metin kurgusal olmayan bilgilendirici bir metindir. Öğrencinin işlenecek konu hakkında bilgi sahibi olması, konuya değişik açılardan bakması ve konuyu özümseyip günlük yaşamla ilişkilendirebilmesi için “Hazırlık Çalışması” bölümünde bir adet görsel okumaya ve bir adet soruya yer verilmiştir.

Metne hazırlığa bir görselle başlamak öğrenciyi güdüler; öğrencinin, dikkatini konuya yoğunlaştırmasını sağlar. *Görseller gerçekler hakkındaki düşüncelerimizi ve değerlerimizi yansıtan gösterim sistemleridir* (Akyol, 2009:169). Bu bağlamda aşağıdaki resim herkesin görebileceği şekilde yansıtılır. Öğrencilerden dikkatli bir şekilde bir dakika resme bakmaları istenir. Daha sonra beyin fırtınası tekniğine uygun biçimde resim ile ilgili çağrışımlarını sözlü olarak ifade etmeleri sağlanır.

Hazırlık çalışmalarının ikinci aşamasında öğrencilerin tartışması için şu soru yöneltilir:

“20 yıl sonra sizce kitaplar biçim ve içerik olarak nasıl olacaktır?” bu kısımda da [Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Türkçenin Eğitimi Öğretimi Özel Sayısı, Yıl: 6, Sayı: 11, Ocak 2013](#)

öğrencilerin konuşup tartışması sağlanır ve süre çok fazla uzatılmadan metin işleme sürecinin ikinci kısmı "Okuyalım, Anlayalım" bölümüne geçilir.

6.2. METNİ OKUMA

Bu bölümde öğrencilerin okudukları metin hakkında soru sorma becerisi kazandırmak ve metnin içeriğini düşünüp tartışmalarını sağlamak için *eleştirel okuma yöntemi* kullanılır. *Eleştirel okuma yönteminde, öğrenciler katılıp katılmadıkları yerleri belirler ve zihinde oluşan sorulara cevap ararlar. Duygu, düşünce ve olaylar arasında neden-sonuç ilişkisi kurmaya çalışırlar. Kişisel deneyimlerinden hareketle okuduklarını anlamdırırlar* (Yıldız, 2008: 135).

KİTAP FUARININ ARDINDAN/OKTAY AKBAL

"Yüz bin okur tarafından bir kez mi okunmak istersiniz? Yoksa bir okur tarafından yüz bin kez mi?" Bu soruya Paul Valery şu yanıtı verir: "Yüz bin okur tarafından yüz bin kez okunmak..."

TÜYAP'ın Taksim'de Etap Oteli'nde açtığı Kitap Fuarı'nın Konuk Yazar bölümünde kitap imzalarken böyle düşünceler geçiyordu içimde... Düşünceler bir çırpıda gelir, bir çırpıda gider. Pek çoğunu yakalamazsın bile; bir düş parçacığı gibidirler, kimi kez ancak fark edilir, ancak sezilirler.

Önüm sıra bir gençlik akıp geçiyor. Genç yüzler, yirmi-otuz arasındaki bir aydın kuşak... Soruyorum işlerini, okullarını. Yanıtlar çoğunlukla şunlar: İstanbul Teknik Üniversitesi, Boğaziçi, Güzel Sanatlar, Tıp Fakültesi, Fen vb. Peki nerde edebiyatçılar? Nerde Edebiyat Fakültesi'nde Çağdaş Türk edebiyatı öğrenimi yapanlar? Onlar ortada yoklar. Belki de bana gelmiyorlardır, diye düşünüyorum. Prof. Kaplan'ın öğrencileri belki geldiler, Tarık Buğra'ya kitap imzalatıldılar, belki de yarın, ya da öbür gün Attila İlhan'a gelecekler, yapıtlarını alacaklar. Onlarla söyleşecekler... Ama saatler geçiyor. Kitap alanlar birbiri

ardına geliyor, kitaplarını imzalıyorlar, ben ikide bir soruyorum öğrenim yerleri. Hep aynı yanıtlar. Teknik alanda, Müspet Bilimler alanında öğrenim gören gençlerimiz. İşin ilginç yanı, Türkçe ve Edebiyat Öğretmenleri de pek yok, hatta hiç yok, ancak bir 'genç edebiyat seven öğretmen ya da öğrenci...

Kitap Fuarı beklenenin üstünde başarılı sonuçlar verdi. Kesin sayıları bilmiyoruz ha, ama binlerce kitabın satıldığı bir gerçek. Yalnız "Konuk Yazarlar"ın imzaladıkları kitaplar her gün beş-altı yüzü buluyor, hatta geçiyordu. Hep yakını dururuz, kitap gereği gibi satılmıyor, okunmuyor, diye... Oysa zaman zaman açılan kitap sergileri, kitap imzalama günleri bu sorunun yanlışlığını göstermektedir. Kitap, okurla karşı karşıya getirilirse şimdikinden daha çok satılacak, ilgi görecektir. Bu konuda ilk deneyi 1959'da Türk Edebiyatçılar Birliği Kitap Sergisi'nde yaptık. Beyoğlu'ndaki Belediye Resim Galerisi'nde ilkel koşullarda düzenlenen bu sergide yazarların resimleri ve yapıtları duvarlara asılmıştı, isteyen satış yerinden bu kitapları alıyor, orada bulunan yazarlara imzalattıyordu. Birlik üyelerinin kitaplarıydı sergilenen... Büyük ilgi gördü bu sergi, çok kitap satıldı. Abdülhak Şinasi Hisar da çağrılıydı, o da kitap imzalattı bizler gibi. Doğallıkla en büyük ilgiyi de Hisar gördü. Kitap imzalamaktan yorgun düşmüştü. Birkaç gün sonra bir yerde "Binlerce kitap imzaladım" demiş. İnsan sayıları karıştırır böyle durumlarda, bir-iki yüz kitap imzalatınca sayı binleri buluyor gibi gelir insana...

İzmir Fuarı'ndaki kitap sergisinde de çok sayıda kitap satılmıştı. Gece yarısına kadar kitap imzaladığımı, bir iki dakika bile boş kalamadığımı anımsıyorum, İzmir'de, Ankara'da ve İstanbul'daki imza günlerinde genç okurların büyük ilgisi ile karşılaşan yazarlarımız bu duruma hem şaşmışlar, hem de sevinmişlerdir. Demek istediğim; kitap, halkın karşısına çıkarılınca, kitaplarla okurlar karşı karşıya getirilince durum değişmekte, kitapların satışı artmaktadır. Bu konuda en önemli etken, kitabın tüm yurttan dağıtılmasını ve halka ulaştırılmasını

sağlamaktır. Kentlerde kitap satış yerleri, mevsimlik kitap sergileri düzenlenmelidir. En başta da kitaptan korkma, kitaptan ürkme, kitabı tehlikeli, zararlı bir nesne sanma eğilimlerini önlemek, kitabın en saygın değer olduğu düşüncesini kafalara yerleştirmektir. Bunda Eğitim ve Kültür Bakanlıklarına düşen büyük görevler vardır. Bir ulusun uygarlık düzeyi o ülkedeki kitap satışlarıyla orantılıdır. Elli milyon nüfuslu bir ülkede en çok sevilen bir yazarın beş-altı baskı yapan bir kitabının tirajı yirmi beş-otuz bini geçmiyorsa, suç ne o yazarda, ne de kitaba susamış okurlardadır.

TÜYAP'ın öncülük ettiği Kitap Fuarı, kültürümüz açısından umut verici sonuçlar yaratmış, bu konuda yeni atılımlara öncülük etmiştir.

Oktay Akbal (Kıbrıslı,2010: 250)

6.3. METNİ ANLAMA VE ÇÖZÜMLEME

Türkçe ders kitaplarındaki anlama soruları üzerine yapılan araştırmaların sonuçları, ana dili ders kitaplarının planlanması ve yazılması aşamalarında sistemli bir yapının gözetilmediğini yansıtmaktadır (Şahbaz, 2008: 201). Metinden hareketle oluşturulan sorular hem metni kavramaya yönelik olmalı hem de önceki öğrenmeleri pekiştirmelidir. Özbay (2010), yüksek seviyede düşünme becerilerini geliştirmek için en çok kullanılan modellerden biri olarak Bloom ve arkadaşlarının oluşturduğu taksonomiye dikkat çeker. Özbay'a göre bilişsel alanda, Bloom ve arkadaşlarının yaptığı çalışma soru sorma becerilerini gerçekleştirme konusunda öğrencilere kılavuzluk edecek mahiyettedir (2010: 162). Bu bağlamda metne dair aşağıda beş adet soru hazırlanmıştır. Sorular Benjamin S. Bloom ve arkadaşlarının geliştirdiği, "*bilgi, kavrama, uygulama, analiz, sentez, değerlendirme*" basamaklarını içeren taksonomi doğrultusundadır.

S.1. *Yazar'a göre kitap fuarına ilgi gösteren gençlerin çoğunluğu hangi fakültelerdendir?*

S.2. *“Bir ulusun uygarlık düzeyi o ülkedeki kitap satışlarıyla orantılıdır.”* sözüyle anlatılmak istenen düşünceyi belirtiniz.

S.3. *Bulduğunuz yerde hiç kitap fuarı açılıyor mu? Araştırıp öğreniniz, sınıfta arkadaşlarınıza anlatınız.*

S.4. *Kitap fuarları ile kütüphaneler arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları tartışınız.*

S.5. *Ünlü bir yazar olduğunuzu düşünün, sizinle röportaj yapan bir muhabir size “Yüz bin okur tarafından bir kez mi okunmak istersiniz? Yoksa bir okur tarafından yüz bin kez mi?” sorusunu yöneltti. Bu soruya nasıl bir cevap verirdiniz.*

S.6. *Yazarın kitap fuarlarına gereken ilgiyi göstermeyen Türkçe ve Edebiyat öğretmenlerini eleştirmesini doğru buluyor musunuz? Niçin?*

6.4. METNE DAİR DİL BECERİLERİ ETKİNLİKLERİ

Türkçe Dersi Öğretim Programı, *“okuma, dinleme/izleme, konuşma, yazma, temel dil becerileri”* ile dil bilgisinden oluşmaktadır. Bu temel dil becerileri hem kendi içlerinde hem de birbirleriyle bir bütünlük içerisinde ele alınmış ve ilişkilendirilmiştir (MEB, 2006: 9). Metin işleme sürecinin her anında temel dil becerilerinin geliştirilmesi amaç edinilir. Metin, dil öğretiminin bir aracıdır. Bu metinde, hazırlık çalışmaları kısmında *“konuşma temel dil becerisi”* alanıyla ilgili *beyin fırtınası tekniğine* uygun biçimde resim ile ilgili çağrışımlarını sözlü olarak ifade etmeleri istenir. Daha sonra metnin okunması kısmında *“okuma temel dil becerisi”* alanıyla ilgili soru sorma becerisi kazandırmak ve metnin içeriğini düşünüp tartışmalarını sağlamak için *eleştirel okuma yöntemi* kullanılır.

“Dinleme/izleme temel dil becerisi” alanında *“Çok yönlü iletişim araçlarındaki yayınlardan ilgi, istek ve ihtiyaçlarına uygun olanlarını takip eder.”* kazanımı doğrultusunda öğrencilere *“Ben bilinçli bir izleyiciyim.”* etkinliği yaptırılır. Öğrencilerden bir hafta boyunca televizyondan izledikleri ya da radyodan dinledikleri programların listesini çıkarmaları istenir. Bu programlarda *“kitap ve okuma”* kavramlarının konu edilip edilmediğini tartışmaları sağlanır. Aynı programı

dinleyen/izleyen öğrencilere sırasıyla söz hakkı verilir. “*Yazma temel dil becerisi*” alanında “*Düşünce yazısı yazar.*” kazanımı doğrultusunda öğrencilere “*kitap-kültür ilişkisi*” konusu verilir. Bu konu ile ilgili çağrışım yapan sözcüklerin listelenmesi istenir. Bu kelimelerden birbiriyle ilişkili olanlar eşleştirilir. Konuyla ilgili bilgiler gözden geçirilir. Öğrenciler, yazdıklarının taslağını yanlarındaki arkadaşlarına okutarak görüşlerini alırlar. Gerekli düzeltmeleri yaparak yazılarına son hâlini verirler. “Dil bilgisi” öğretim alanında “*Fiilimsilerin işlevlerini ve kullanım özelliklerini kavrar. Fiilimsileri özelliklerine uygun biçimde kullanır.*” kazanımları doğrultusunda öğrenciler metinde geçen fiilimsileri tespit eder, fiilimsileri kullanarak iki veya daha fazla cümleyi birleştirme çalışmaları yapar.

7. SONUÇ

Bilgilendirici metin türlerinden köşe yazıları, çocuk edebiyatı yazınında diğer edebi türlerin gölgesinde kalmıştır. Oysa ilköğretim çağındaki öğrencilerin gelişim dönemleri göz önünde bulundurulduğunda köşe yazılarının birçok yarar sağlayacağı düşünülmektedir. Özellikle öğrencilerin dil gelişimine katkı sağlayacağı ve öğrencilerin düşünce ufku genişleteceği öngörülmektedir. Köşe yazılarının “*günlük kaleme alınması, ilgi çekici konular üzerine olması ve dilin inceliklerinden yararlanması, toplumda bir kamuoyu oluşturma amacı gütmesi*” gibi özellikleriyle birlikte öğrencinin yurtda ve dünyada gelişen olaylar hakkında fikir sahibi olurken vatandaşlık görevlerini anımsayacağını, anadilinin kullanım inceliklerini fark edeceği varsayılmaktadır.

Programda da belirtildiği gibi ilköğretim çağı bir “*geçiş dönem*”idir. Ders kitaplarındaki metinler ve çocuğun gelişim evreleri gözetilerek oluşturulacak türsel dağılım bu nedenle önemlidir. 2006 Türkçe öğretim programında ders kitaplarında bulunması gereken türler arasında köşe yazısı veya fıkra bulunmamaktadır. Dil öğretiminin ana materyali olan ders kitaplarında tür olarak köşe yazılarının bulunması bu eksikliği karşılamak için bir gerekliliktir. Çocuk edebiyatı alanında çalışma yapan araştırmacılar ve ders kitapları hazırlayan komisyonlar, köşe yazısı türüne gereken önemi vermelidir. Ayrıca köşe yazıları “fıkra” üst başlığından çıkarak kavramlaşmalı ve araştırmacılar

çalışmalarında *mizahi fıkra* ve *köşe yazısı* türlerini farklı başlıklarda ele almalı, bu doğrultuda çalışmalar yapmalıdır.

Ders kitaplarına yerleştirecek metinler için de birtakım koşullar gerekir. Dil öğretiminin aracı olan ders kitapları hem milli eğitimin amaç ve ilkelerine hem de öğrencinin içinde bulunduğu gelişim evrelerine uygun olmalı, ileri sınıflara doğruysa hem sözcük düzeyi hem de konu ve içerik zenginleştirilmelidir. Yerleştirilen metin üzerinden öğretmen dört temel dil becerisiyle ilgili etkinlikler yapabilmeli, metin aracılığıyla gerekli dilbilgisi konularını işleyebilmelidir. Bu ön şartlar köşe yazıları için de geçerlidir. Köşe yazılarında kişisel tartışmalar, olumsuz eleştiri ve yergiler bulunmamalı, çocuklarda istenmeyen ön yargıların oluşmasına neden olabilecek, onları belli konularda koşullandıracak dinsel ve siyasal içerikli fıkralar çocuk ve gençlik yazını kapsamının dışında tutulmalıdır. Daha çok çevre sorunlarının, toplumu ilgilendiren, birlikte yaşama, yardımlaşma ve dayanışma gibi, çocukların ve gençlerin yaşam deneyimlerinin nesnel bir bakış açısıyla işlendiği köşe yazıları yeğlenmelidir.

KAYNAKÇA

- Binbaşıoğlu, C. (2009). Başlangıçtan Günümüze Eğitim Tarihi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Çavuşoğlu, A. (2006). Anadili Çocuk Edebiyatı. Kayseri: Ufuk Yayınları.
- Demirel, Ş. (2010). Edebi Metinlerle Çocuk Edebiyatı. Ankara: Pegem Akademi.
- Emir, S. (1984). Kompozisyon Yazma Sanatı. İstanbul: Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları.
- Güleç, H. Geçgel, H. (2006). Ankara: Kök Yayıncılık.
- Güleryüz, H. (2006). Yaratıcı Çocuk Edebiyatı. Ankara: Pegem Akademi.
- Gürel, Z. Temizyürek, F. ve Şahbaz N:K. (2007) Çocuk Edebiyatı. Ankara: Öncü Kitap.
- Kıbrıs, İ. (2010). Çocuk Edebiyatı. Ankara: Kök Yayıncılık.

- Kırkılıç, A. Akyol, H. "İlköğretimde Türkçe Öğretimi" Ankara: Pegem Akademi.
- Korkmaz, Z., Ercilasun, A.B, Zülfikar H., Akalın M., Gülensoy T., Parlatur İ., Birinci N., (1990), Türk Dili Kompozisyon Bilgileri. Ankara: YÖK.
- Kurudayıoğlu. M. (2000). "1998 Yılı İçinde Ulusal Gazetelerimizdeki Yazarların Köşe Yazılarında Türkçeyi Kullanma Becerileri Üzerine Bir Araştırma" Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale: Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- MEB. (2005). İlköğretim Türkçe Dersi (6, 7, 8. Sınıflar) Öğretim Programı Kılavuzu. Ankara: Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı Yayınları.
- Oğuzkan, A.F. (2006). Çocuk Edebiyatı. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özbay, M. (2010). Türkçe Öğretimi Yazıları. Ankara: Öncü Kitap.
- Özbay, M., Çeçen, M. A. 2012 Türkçe Ders Kitaplarında (6-8. Sınıflar) Yer Alan Metinlerin Tür ve Tema Açısından İncelenmesi. Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi. 1,1. 67-76
- Sever, S. (2008). Çocuk ve Edebiyat. İzmir: Tudem.
- Şahbaz. N.K. (2008). "Çocuk Edebiyatında İhmal Edilmiş Bir Tür: Deneme". İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 9, (15), 189-203.
- Şirin, M.R. (2007). Çocuk Edebiyatı Kültürü. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Şirin, M.R. (2007). Çocuk Edebiyatına Eleştirel Bir Bakış. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Wood, D. (2003). Çocuklarda Düşünme ve Öğrenme. İstanbul: Doruk Yayınları.
- Yalçın, A. Aytaş, G. (2002). Çocuk Edebiyatı. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Yılar, Ö. Turan, L. (2007). Çocuk Edebiyatı. Ankara: Pegema Akademi.
- Yıldız, C. (2008). Türkçe Öğretimi. Ankara: Pegema Akademi.

EXTENDED ABSRACT

The concept of child literature has been internalized in context of "child" and "literature", and then established to literature by mixing in both of the concept. While the "child" is defined in Turkish dictionary (2005) as "1. young boy or girl; 2. son or daughter, 3. the boy or girl in period between infancy and bachelorhood, literature is defined as " the art of giving form as writing or verbally to the cases, ideas, emotions and imaginations, letters." Oğuzkan (1987) defines child literature as "the name given by expert writers to works that are written for children and have superior art properties." But Sirin (2007:16) answers the question "What is child literature" as; "Child literature is a literature of transition period that prepares child to be an adult sensitively, in addition to make him used to read contributes to developing in terms of literature, art and aesthetic: makes the content, size, language, idea and shape appropriate to children sincerely; reflects to the reality of child, and child's prospect in appropriate with child's perception, interest, attention, emotion, mind and imagination, whose origin is child and childhood. "Although there are different definitions of child literature at field writings, general idea is that child literature is written and verbal literature works that feed their cognitive, mental, intellectual sides in parallel with children's development.

The main importance of child literature is seen clearly more at teaching mother tongue. Education of mother tongue is done in parallel with linguistic phases in which the child is. These phases are in a configuration that proceeds in a systematic way by following each others. For example new-born child sounds only weepy sounds at the beginning and this lasts for two months. The children who are 3 - 4 learn new words easily at these years and use these words at their speech. They make long sentences. At the kindergarten stage, they are at the stage of declaring the similarities and differences of an object. Concrete vocabulary is wide. At primary school age, their language skills develops more, and they enjoy speaking, the number of abstract words

they know rises. Skill of speaking and telling develops effectively at the bachelorhood. It can be formed a relationship between communication with language skill and academic success.

Columns which are a writing of an idea include all of the fine points of mother tongue. There are some features that must be at a good column. According to Levent (1974), a good column must have "cultural wealth, keen intelligence, maturity, vision, comprehension and way of describing, and the property of being able to be read with enjoy.

In addition to this, Emir (1986) lists the important points of writing a anecdote like this:

1. Language must be clear; the writing must not be literary
2. The subject must be up-to-date or attractive.
3. It must be a close relationship with the reader, and the writing also must be sincere.
4. Especially, it must be attractive, interesting, not tiring.
5. There must be examples as much as possible.
6. I must not be insistent. In that, writer shouldn't try to impose his idea to reader. There must always be respect to the reader (Emir, 1986: 193).

It is not mentioned about columns at the child literature field writings. Newspaper articles are stated together with jokes under the category of anecdote and jokes are emphasized more. Newspaper writings are disregarded at child literature. Among 10 child books those are investigated, only 3 of them -Yalcın-Aytas (2002) ; Gurel and his friends (2007) and Kıbrıslı (2010) print column detailed. While other books give only

definitions at the columns, at this 3 books, it is stated that definition, and properties of Turkish program and columns for children.

A child who has learned reading and writing takes firstly the family, then the teacher and after that the environment as sample at development of basic language skills (Sahbaz, 2008: 196). When the time passed at school at a child's life is taken into consideration, this period of time is very important in terms of both linguistic development and social and personality development. Especially preparing a well-qualified school book which is one of the basic materials of language teaching definitely contributes positive to this process. However various studies have revealed that this situation has been disregarded at school books. Ozbay and Cecen (2012) have investigated the distribution of sorts at Milli Egitim and Pasifik publications at their article "Investigation Of Texts At The Turkish School Books (6-8th Grades) In Terms Of Sort And Theme." At this study, there are totally 84 sorts 47 of which is belong to Pasifik publications and 37 belong to MEB publications for 6th, 7th and 8th grades. There are totally 3 texts belonging to column, 1 at MEB, and 2 at Pasifik at 6th grade. When it is thought that there are totally 84 texts, having only 3 columns can be an important support to show that this sort is not given enough importance at school books.

At this study, the aim is to place Oktay Akbal's column "Kitap Fuarının Ardından" in school books/child literature books in order to realize the aim of "reading comprehension and analysis", "writing own ideas." There is a visual text and a question at the "Preparation Study" so that students will be able to assimilate the subject and associate it with real life, think about the subject from different perspectives and be informed about the subject. At the reading part, in order to think about the content of the text and argue on it, and asking questions about the texts they read, critical reading is suggested. At the comprehension and analysis of text part, the questions are prepared according to taxonomy developed by Benjamin S.

Bloom and his co-workers "Knowledge, Comprehension, Application, Analysis, Synthesis, and Evaluation." At the language skills relating to text part, at the field of "Basic language skill Listening/Observation" it is foreseen to make students do an activity "I am a sentient spectator." in the direction of acquisition "among the various communication medias following the one that is appropriate with interest, demand and requirements." At the field of "Basic language skill Writing" "Relationship of book and culture" can be given to students as a topic to write about it, in parallel with the acquisition of "Writer of opinion texts." And at the field of "Grammar", they are asked to determine the verbals in the text and do activities of compounding two or more sentences by using verbals in parallel with the acquisition of "They comprehend verbals' functions and their usage features. They use verbals in appropriate with their features."